Nr 41

Regeringens proposition om inrättande av handelsprocedurrådet m. m.;

beslutad den 27 februari 1975

Regeringen föreslår riksdagen att antaga de förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

OLOF PALME

KJELL-OLOF FELDT

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås bemyndigande för regeringen att för statens räkning sluta avtal med Sveriges industriförbund om inrättande av ett organ för handelsprocedurfrågor, handelsprocedurrådet. Rådet skall såsom centralt organ utarbeta och befordra utarbetandet av lösningar, som innebär förenkling av handelsprocedurer, dvs. frågor rörande hanteringen av dokument, formaliteter och informationer som krävs i nationell och internationell handel. Den verksamhet som i dag bedrivs av handelsprocedurkommittén övertas av det nya organet.

HANDELSDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1975-02-27

Närvarande: statsministern Palme, ordförande, och statsråden Sträng, Johansson, Holmqvist, Aspling, Lundkvist, Geijer, Bengtsson, Norling, Löfberg, Carlsson, Feldt, Sigurdsen, Gustafsson, Zachrisson, Leijon.

Föredragande: statsrådet Feldt

Proposition om inrättande av handelsprocedurrådet m. m.

Inledning

Handelsprocedurkommittén har i skrivelse den 30 augusti 1974 hemställt att en fastare organisation tillskapas för handhavandet av handelsprocedurfrågorna och att finansieringen ordnas så att en tillfredsställande omfattning av och kontinuitet i verksamheten tryggas. Kommittén föreslår att handelsprocedurkommittén inordnas i Sveriges exportråd och att finansieringen sker genom att ett statligt rambidrag via Sveriges exportråd årligen ställs till handelsprocedurverksamhetens förfogande.

Nuvarande ordning

Sedan mitten av 1950-talet pågår i Sverige och andra länder ett arbete i syfte att förenkla och samordna olika slag av handelsdokument som fakturor, remburser, försäkringspoliser, leveranssedlar, konossement, tulldeklarationer, järnvägs-, lastbils- och flygfraktsedlar, ursprungscertifikat och statistiska dokument. Arbetet har under de senaste åren utvidgats till att omfatta inte endast dokument utan handelsprocedurer över huvud taget. Anledningen till detta är att det, allt eftersom de internationella transporterna blir snabbare, inträffar att handelsdokumenten inte hinner fram i tid, vilket bl. a. kan medföra att godset i onödan blir liggande i hamnar, lagerupplag o. dyl. Automatisk databehandling och dataöverföring används alltmer och ställer nya krav på dokument och rutiner. Arbetet i dag inriktas därför även på att för-

enkla tull- och andra kontrollprocedurer, konsulatformaliteter samt procedurer i samband med produktion, lagerhantering, betalning, transport, dokumentation, godshantering, försäkring, bankverksamhet, spedition etc. Arbetet kan sägas gå ut på att söka förenkla hanteringen av de handelsdokument som kan komma i fråga (totalt ett 80-tal) genom att utforma dem så att möjlighet ges till samskrivning m. m. Vidare strävar man efter att reducera den information som krävs i handelsdokumenten till ett minimum och att finna lösningar för översättning av dessa informationer till kodform för att underlätta automatisk databehandling. Slutligen söker man samordna de system m. m. för automatisk databehandling som används vid informationsöverföringen mellan företag, banker, speditörer etc.

I Sverige bedrivs arbetet att förenkla och om möjligt avskaffa dessa tids- och kostnadskrävande handelsprocedurer inom handelsprocedurkommittén. Kommittén består av representanter för ett tiotal statliga myndigheter och ett tjugotal näringslivsorganisationer. För det löpande arbetet svarar ett arbetsutskott med elva medlemmar. En viss kanslifunktion har upprättats genom kontraktering av vissa tjänster från Sveriges exportråd. Kommitténs verksamhet finansieras dels genom bidrag från näringslivet (ca 60 000 kr. under 1974), dels genom statsbidrag (100 000 kr. för budgetåret 1973/74).

Internationellt pågår ett omfattande arbete för förenkling av handelsprocedurer. En central funktion har Förenta Nationernas ekonomiska kommission för Europa, ECE, där ett arbetsutskott för förenkling av internationella handelsprocedurer fungerar som ett samordnande organ för arbetet i de olika länderna.

Mellan de nordiska ländernas handelsprocedurkommittéer har samarbetet under senare år förstärkts genom att man i april 1974 tillsatt en gemensam nordisk arbetsgrupp. Genom arbetsgruppen vill man förbättra möjligheterna till en lämplig arbetsfördelning och koordinering såvitt gäller insatserna i ECE. Arbetsgruppen har även ansökt om medel hos det nordiska ministerrådet för att genomföra gemensamma nordiska projekt på handelsprocedurområdet.

Handelsprocedurkommitténs framställning

Kommittén anför att en kraftfullare satsning på handelsprocedurfrågorna är av stor betydelse såväl för export- som importverksamheten. Med hänsyn till de mycket betydande belopp det är fråga om är det emellertid enligt kommittén inte enbart ett företagsintresse som tillgodoses utan dessutom ett viktigt samhällsekonomiskt intresse som tillvaratas.

Det är enligt kommittén av vikt att det finns ett nationellt organ för

övervakning, styrning och samordning av arbetet inom Sverige och för kontakterna med ECE och andra internationella organisationer. För att på ett effektivare sätt kunna hantera handelsprocedurfrågorna i fortsättningen är det enligt kommitténs mening uppenbart att en fastare organisation måste skapas och att dessutom finansieringen ordnas så att en tillfredsställande omfattning av och kontinuitet i verksamheten kan åstadkommas.

Kommittén anför att man under det senaste året behandlat frågan hur kommitténs verksamhet i framtiden skall kunna säkras i en omfattning som på ett avgörande sätt kommer såväl samhället som företagen tillgodo. Kommittén har funnit det naturligt att diskutera dessa problem, särskilt formerna för kommitténs organisation och ekonomi, med Sveriges exportråd. Överläggningarna har lett fram till att kommittén nu föreslår att kommitténs verksamhet inordnas i exportrådet. Organisatoriskt föreslås detta ske på så sätt att inom exportrådet organiseras en särskild enhet för handelsprocedurfrågor som ersätter nuvarande kanslifunktion inom kommittén. Handelsprocedurkommittén föreslås bli omvandlad till en delegation för handelsprocedurfrågor med uppgift att vara ett rådgivande organ åt styrelsen för Sveriges exportråd. Denna delegation föreslås bestå av högst 20 representanter för myndigheter, verk, standardiseringskommissionen, exportörer, importörer, banker, rederier och andra transportörer, assuradörer m. fl.

Vad finansieringen beträffar finner handelsprocedurkommittén det naturligast att ett statligt rambidrag via Sveriges exportråd årligen ställs till handelsprocedurverksamhetens förfogande. Enligt kommittén motiveras detta särskilt av det starka samhällsintresse som tillgodoses samt av att ett flertal myndigheter är starkt beroende av att handelsprocedurfrågorna kontinuerligt bevakas och bearbetas. Handelsprocedurkommittén anser att företagens insatser lämpligen sker genom att dess specialister kostnadsfritt deltar i referensgruppsarbeten och i seminarieverksamhet samt i utredningar. Enligt handelsprocedurkommittén torde dessa personinsatser kunna värderas till minst 100 000 kr. per år.

Enligt handelprocedurkommitténs uppfattning bör ambitionsnivån för handelsprocedurarbetet fastställas så att man från svensk sida får möjlighet att delta i det internationella handelsprocedurarbetet framför allt i ECE och i samarbete med motsvarande organ i andra länder bearbeta vissa av de frågor och problem som diskuteras internationellt. Detta förutsätter bl. a. att kansliet ges sådana resurser att en godtagbar service kan ges åt svenska arbetsgrupper, utredningsmän och expertis som är nödvändiga för detta arbete. För att möjliggöra en sådan omfattning och inriktning av verksamheten hemställer handelsprocedurkommittén om ett statsbidrag om 400 000 kr. för budgetåret 1975/76.

Om överenskommelse kan träffas med Sveriges exportråds huvudmän om att handelsprocedurfrågorna inordnas under exportrådet, förutsätter

handelsprocedurkommittén att statsbidraget utbetalas till rådet. Skulle en sådan integration inte kunna åstadkommas, hemställer kommittén att det begärda bidraget ställs till kommitténs förfogande.

Remissyttranden

Efter remiss har yttranden över handelsprocedurkommitténs skrivelse lämnats av postverket, televerket, statens järnvägar, sjöfartsverket, luftfartsverket, transportnämnden, statskontoret, generaltullstyrelsen, statistiska centralbyrån, riksrevisionsverket, statens jordbruksnämnd, kommerskollegiet, riksbanken, Internationella handelskammarens svenska nationalkommitté, Jernkontoret, Kooperativa förbundet, Lantbrukarnas riksförbund, Scandinavian Airlines System, Sjöassuradörernas förening, Svenska bankföreningen, Svenska dataföreningen, Svenska hamnförbundet, Svenska handelskammarförbundet, Svenska organisationskonsulters förening, Svenska åkeriföreningen, Sveriges allmänna exportförening, Sveriges exportråd, Sveriges grossistförbund, Sveriges handelsagenters förbund, Sveriges industriförbund, Sveriges kemiska industrikontor, Sveriges mekanförbund, Sveriges redareförening, Sveriges speditörförbund och Sveriges standardiseringskommission.

I åtskilliga yttranden framhålls värdet av det arbete handelsprocedurkommittén uträttat för att minska kostnaderna för dokumenthanteringen i den internationella handeln. Behovet av utökade insatser inom detta område bedöms vara stort. Många remissinstanser delar den i handelsprocedurkommitténs skrivelse framförda åsikten att de besparingar som kan åstadkommas genom kommitténs verksamhet betydligt överstiger de kostnader verksamheten förorsakar.

Lantbrukarnas riksförbund och *Svenska dataföreningen* uttalar sig för att den ambitionsnivå som föreslås i handelsprocedurkommitténs skrivelse bör genomföras. Även *riksbanken* och flertalet övriga remissinstanser tillstyrker en i förhållande till nuläget ökad ambitionsnivå för handelsprocedurverksamheten.

Sjöfartsverket, Jernkontoret, Sveriges allmänna exportförening med flera remissinstanser framhåller att det för kontinuiteten i handelsprocedurkommitténs verksamhet är angeläget att den ges större finansiell stadga. *Transportnämnden* betonar att det är väsentligt att inte handelsprocedurkommitténs viktiga arbete hämmas av brist på medel. *Sveriges standardiseringskommission* menar att staten bör tillskjuta de medel som behövs för att driva verksamheten. Kommissionen anser att detta är rimligt med hänsyn dels till att de besparingar som åstadkommes under alla omständigheter kommer samhället till del, dels till att det är ogörligt att rättvist fördela kostnaderna på de aktuella intressentgrupperna. *Sveriges exportråd* betvivlar att de förhållandevis få företag som nu

lämnar betydande bidrag till behandling av handelsprocedurfrågorna genom ekonomiskt stöd och personalinsatser i exportkommittéer o. dyl. kommer att fortsätta göra detta i samma omfattning som tidigare, eftersom dessa företag får stora kostnader för denna verksamhet vars resultat även kommer icke bidragsgivande förctag, organisationer och myndigheter till del. *Statskontoret* anser att formerna för finansieringen bör vara likartade med de regler som gäller för Sveriges standardiseringskommission. I princip innebär detta att statens bidrag skall stå i visst förhållande till näringslivets kontantbidrag och att personella insatser från båda sidor beaktas vid finansieringen. *Riksbanken* framför att, även om de rationaliserings- och besparingseffekter som kommitténs arbete syftar till kan sägas ha ett samhällsintresse, det i första hand är företagen som kan tillgodogöra sig dessa effekter. Riksbanken anser med hänsyn härtill att det är rimligt att kostnaderna fördelas med hälften på staten och hälften på näringslivet. *Kommerskollegium* påpekar att det bör ytterligare utredas hur fördelningen av det ekonomiska ansvaret bör ske samt att medelsbehovet därvid bättre klargörs.

I fråga om den framtida organisatoriska ramen för handelsprocedurverksamheten går remissyttrandena starkt isär. Några remissorgan ställer sig avvisande till handelsprocedurkommitténs förslag. De flesta remissinstanserna ställer sig dock positiva till en organisationsförändring, även om åtskilliga framför väsentliga förbehåll.

Sveriges allmänna exportförening avstyrker förslaget om en organisationsförändring, som föreningen betecknar som helt meningslös. Exportföreningen, som betonar att handelsprocedurfrågorna hittills handlagts på ett föredömligt sätt, kan ej se att verksamheten skulle handhas bättre om den inordnades under Sveriges exportråd. Exportföreningen påpekar att i den mån fasthet i organisationen saknas detta snarare beror på alltför små ekonomiska resurser och inte på organisationen som sådan. Den kontinuitet i arbetet med handelsprocedurfrågorna som eftersträvas kan enligt föreningen erhållas genom att handelsprocedurkommittén träffar ett flerårigt avtal om sekretariatets fortsatta förläggning till Sveriges exportråd. *Sveriges industriförbund* ansluter sig helt till Exportföreningens yttrande, och även *Svenska handelskammareförbundet* motsätter sig en organisationsförändring. *Sveriges kemiska industrikontor* föreslår att verksamheten bör fortsätta med samma organisation som hittills.

Postverket, luftfartsverket, transportnämnden, statskontoret, riksrevisionsverket, generaltullstyrelsen, Kooperativa förbundet, Lantbrukarnas riksförbund, SAS, Svenska bankföreningen, Svenska organisationskonsulters förening, Sveriges exportråd och *Sveriges speditörförbund* är i huvudsak positivt inställda till förslaget att inordna handelsprocedurkommittén under Sveriges exportråd.

De remissinstanser som förespråkar en organisationsförändring hän-

visar till behovet av större kontinuitet i organisationens verksamhet. *Transportnämnden* finner det angeläget att det markeras att verksamheten inte är av tillfällig kommittéliknande art utan av mer beständig karaktär och anser att en anknytning till Sveriges exportråd inte är onaturlig med hänsyn bl. a. till betydelsen för exportnäringen att snabbt kunna tillgodogöra sig resultatet av handelsprocedurarbetet. *Generaltullstyrelsen* och *statskontoret* har ingenting att erinra mot att verksamheten inordnas i en organisation med fastare förankring i stat och näringsliv. *Riksrevisionsverket* anser det angeläget att arbetet ges viss kontinuitet. *Sveriges exportråd* konstaterar att kommittén inte torde kunna driva handelsprocedurfrågorna i önskvärd omfattning i framtiden med nuvarande ekonomi och organisation och uttalar sig för att handelsprocedurfrågorna inordnas under rådets verksamhetsområde.

Flera remissinstanser framför vissa förbehåll som de anser bör beaktas vid en eventuell inordning av handelsprocedurfrågorna i exportrådet. *Sveriges speditörförbund* och *Sveriges standardiseringskommission* påpekar betydelsen av självständighet för den delegation för handelsprocedurfrågor som eventuellt skall tillskapas. Standardiseringskommissionen menar att andra möjligheter bör prövas om ej kraven på autonomi kan tillgodoses. Även *Sveriges grossistförbund* anser att, i den händelse förslaget genomförs, verksamheten bör drivas med ett visst mått av självstyrelse. Grossistförbundet är av den meningen att handelsprocedurkommittén, innan den upplöses, bör utse medlemmar i den föreslagna delegationen och att denna därefter äger att förnya sig själv. *Kooperativa förbundet* framhåller att importfrågorna bör ges ett vidgat utrymme om handelsprocedurfrågorna inordnas under Sveriges exportråd. *Svenska dataföreningen* framhåller att en eventuell samordning inte får innebära väsentligt längre genomloppstid för handelsprocedurfrågorna. *Jernkontoret* förutsätter att garantier skapas för att eventuellt statsbidrag helt kommer arbetet med handelsprocedurfrågor till godo om en organisationsförändring kommer till stånd. *Riksrevisionsverket* menar å andra sidan att några särskilda medel för handelsprocedurarbetet inte bör avsättas och framhåller att resursbehovet för detta arbete bör beaktas vid avvägningen av det totala medelsbehovet för exportrådets verksamhet.

Flertalet remissinstanser tillstyrker handelsprocedurkommitténs ansökan om 400 000 kr. i anslag för budgetåret 1975/76. *Statskontoret*, som framhåller att ett kontinuerligt arbetande kansli är av grundläggande betydelse för att effektiva insatser skall kunna göras, uppskattar behovet av sekretariatets resurser till en heltidstjänst för kvalificerade arbetsuppgifter och en halvtidstjänst för skriv- och biträdesgöromål.

Föredraganden

Med handelsprocedurer förstås de åtgärder, rutiner och formaliteter som är förknippade med insamling, presentation, överföring och behandling av den information som krävs i nationell och internationell handel.

Kostnaderna för handelsprocedurerna är betydande. Utländska utredningar tyder på att kostnaderna för hanteringen av handelsdokumenten kan uppgå till 10 % av exportvärdet.

Internationellt pågår ett omfattande arbete med syfte att förenkla tids- och kostnadskrävande handelsprocedurer. En central funktion i detta sammanhang har Förenta Nationernas ekonomiska kommission för Europa, ECE, där ett arbetsutskott för förenkling av internationella handelsprocedurer fungerar som ett samordnande organ för arbetet i de olika länderna.

I Sverige bedrivs arbetet med syfte att förenkla handelsprocedurer av handelsprocedurkommittén. Kommittén består av representanter från ett tiotal myndigheter och ett tjugotal näringslivsorganisationer. Verksamheten finansieras dels genom bidrag från ett femtiotal företag och organisationer, dels genom statsbidrag.

Arbetet i kommittén har lett fram till flera viktiga resultat, som rönt stor uppmärksamhet internationellt. Väsentliga kostnadsbesparingar har härigenom åstadkommits för företag och myndigheter. Som exempel på detta kan nämnas de lösningar beträffande utformningen av de internationella handelsdokumenten, som på svenskt initiativ antagits internationellt, nämligen den s. k. ECE layout key. Denna är en dispositionsnyckel för textsammansättningar för de olika dokumenten. Man har uppskattat att detta medfört besparingar för svenska företag på upp till 75 % vid det administrativa utarbetandet av dokumenten genom att dispositionsnyckeln skapat förutsättningar för samskrivning.

Nuvarande organisation för handläggning av handelsprocedurfrågor är i stor utsträckning uppbyggd på frivilliga insatser såväl personellt som finansiellt. I skrivelse den 30 augusti 1974 har handelsprocedurkommittén framfört, att verksamheten bör få en fastare organisatorisk förankring. Vidare anser kommittén det angeläget att finansieringen ordnas så att en tillfredsställande omfattning av och kontinuitet i verksamheten kan åstadkommas. Med anledning av detta föreslår handelsprocedurkommittén att kommittén inordnas i Sveriges exportråd. Organisatoriskt skulle detta enligt kommitténs uppfattning kunna ske genom att det inom rådet organiserades en särskild enhet för handelsprocedurfrågor som skulle ersätta nuvarande kanslifunktion inom kommittén. Vidare skulle handelsprocedurkommittén omvandlas till en delegation för handelsprocedurfrågor och vara ett rådgivande organ åt styrelsen för Sveriges exportråd. Vad finansieringen beträffar föreslår

handelsprocedurkommittén att ett statligt rambidrag via Sveriges exportråd ställs till handelsprocedurverksamhetens förfogande. För budgetåret 1975/76 hemställer kommittén om ett bidrag om 400 000 kr. Enligt handelsprocedurkommitténs uppfattning bör näringslivets insatser ske genom att dess specialister kostnadsfritt deltar i utredningar och referensgruppsarbeten samt i seminarieverksamhet.

Handelsprocedurkommitténs skrivelse har remissbehandlats. De flesta remissinstanserna tillstyrker att handelsprocedurverksamheten ges större resurser. Däremot går meningarna starkt isär i fråga om förslaget att inordna handelsprocedurverksamheten i exportrådet. Flera i detta sammanhang centrala remissinstanser avstyrker förslaget om en organisationsförändring. Andra anför förbehåll beträffande handelsprocedurfrågornas organisatoriska inplacering i exportrådet.

De organisatoriska problem som handelsprocedurkommittén har beror enligt min mening främst på att dess ekonomiska resurser varit otillräckliga. För att handelsprocedurverksamheten skall fungera ändamålsenligt måste förutsättningar skapas för planering och uppläggning av arbetet på längre sikt. Nuvarande finansieringsform med årliga bidrag från staten, enskilda företag och näringslivsorganisationer kan från denna synpunkt knappast anses vara rationell.

Med anledning av detta och med hänsyn till remissinstansernas inställning har överläggningar ägt rum mellan företrädare för handelsdepartementet och Sveriges industriförbund. Enighet har därvid nåtts om att staten och Industriförbundet bör garantera handelsprocedurverksamheten en mer omfattande och långsiktig finansiering. Det har därvid setts som naturligt att kommittén inom ramen för en sådan lösning bör ges en självständig ställning och status av juridisk person. För att markera att verksamheten därmed fått en mer permanent karaktär har det ansetts lämpligt att ge organet det nya namnet handelsprocedurrådet. Ett förslag till avtal mellan staten och Sveriges industriförbund har upprättats, varigenom rådets ledning, arbetsuppgifter och organisation regleras. Avtalsförslaget bör fogas som bilaga till protokollet i detta ärende. Industriförbundet, som avser att genom underavtal få vissa näringslivsorganisationer att delta i finansieringen av sin andel av avtalet, har i princip godkänt överenskommelsen.

Avtalet skall enligt förslaget gälla från och med den 1 juli 1975 till och med den 30 juni 1980. Senast ett år före utgången av avtalet förutses parterna inleda överläggningar om förlängning av avtalet. Innan avtalet undertecknas förutsätts att beslut fattas av handelsprocedurkommittén om dess upplösning den 30 juni 1975 och om överföring av dess tillgångar och skulder till handelsprocedurrådet.

Verksamhetens huvuddrag regleras i avtalet. Mer detaljerade regler skall finnas i stadgar som skall fastställas av regeringen efter godkännande av Sveriges industriförbund.

Handelsprocedurrådet skall enligt avtalsförslaget ledas av en styrelse som består av åtta ledamöter med fyra suppleanter. Hälften av styrelsen utses av regeringen och hälften av Industriförbundet. Styrelsen utser inom sig ordförande. Till rådet föreslås höra en rådgivande delegation för handelsprocedurfrågor.

Arbetsuppgifterna för handelsprocedurrådet skall vara desamma som för handelsprocedurkommittén. Rådet skall såsom centralt organ utarbeta och befordra utarbetandet av lösningar, som innebär förenkling av handelsprocedurer. Rådet skall också upprätthålla kontakter med motsvarande organisationer i andra länder samt verka för ett nära nordiskt samarbete på detta område. Den rådgivande delegationens uppgift bör vara att ge vägledning och stimulans i frågor som gäller inriktningen av rådets verksamhet. Delegationen bör också medverka i strävanden att föra ut resultaten av handelsprocedurrådets verksamhet så att dessa kommer till användning i näringslivet och i den offentliga förvaltningen.

Jag delar handelsprocedurkommitténs uppfattning att ambitionsnivån för handelsprocedurarbetet bör höjas. Jag anser att den ekonomiska ramen för rådet successivt bör höjas till 400 000 kr. per år i kontanta bidrag. Inom denna ram skall kostnaderna för rådets kansliresurser bestridas. Därtill bör läggas de 100 000 kr. som näringslivets personinsatser i olika utredningar o. dyl. kan uppskattas till.

Enligt avtalsförslaget skall rådets verksamhet finansieras av staten och Industriförbundet till lika delar. Staten bör således vara beredd att på sikt svara för högst 250 000 kr. per år. Industriförbundet skall svara för att näringslivets experter i princip kostnadsfritt deltar i den utredningsverksamhet m. m., som är nödvändig för att effektivt driva handelsprocedurarbetet. Denna insats värderas som nyss nämnts till 100 000 kr. per år. Härutöver skall Industriförbundet förbinda sig att kontant bidra med ett belopp som så småningom kan komma att uppgå till maximalt 150 000 kr. per år.

Den totala ramen om 500 000 kr. per år kan inte uppnås med en gång. Industriförbundet har förklarat att förbundet i samverkan med övriga näringslivsorganisationer är berett att inledningsvis svara för ett kontantbidrag om lägst 90 000 kr. per år. Överläggningarna mellan Industriförbundet och näringslivsorganisationerna i denna fråga har ännu inte slutförts. Enligt vad jag har inhämtat är det sannolikt att Industriförbundet utöver ovannämnda personinsatser kommer att bidra kontant med ca 110 000 kr. under budgetåret 1975/76. Om så blir fallet bör staten för sin del bidra med 210 000 kr.

Då man från näringslivets sida ännu inte kunnat ange den exakta storleken av sitt bidrag utgår avtalsförslaget från att Industriförbundet skall dels bidra med lägst 90 000 kr. per år, dels svara för att näringslivets experter i princip kostnadsfritt deltar i den utredningsverksamhet som är nödvändig för handelsprocedurverksamheten. Dessa personinsatser

värderas som tidigare har nämnts till 100 000 kr. per år. Avtalsförslaget utgår likaledes ifrån att staten för sin del bidrar med lägst 190 000 kr. per år. För att tillgodose möjligheterna att näringslivet genom Industriförbundet kan komma att höja sitt kontantbidrag har i avtalsförslaget föreskrivits att staten skall öka sitt bidrag om 190 000 kr. per år med lika stort belopp som Industriförbundet ökar sitt kontantbidrag om 90 000 kr. per år. Staten skall dock kunna bidra med högst 250 000 kr. per år.

Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att

1. godkänna de allmänna riktlinjerna för en omorganisation av handelsprocedurverksamheten som jag angett i det föregående,
2. bemyndiga regeringen att i huvudsaklig överensstämmelse med vad jag har förordat sluta avtal med Sveriges industriförbund om inrättande och drivande av handelsprocedurrådet,
3. att till *Kostnader för vissa nämnder m. m.* för budgetåret 1975/76 under tionde huvudtiteln utöver i prop. 1975: 1 bil. 12 s. 45 föreslaget förslagsanslag anvisa ytterligare 210 000 kr.

Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga de förslag som föredraganden har lagt fram.

Bilaga

Avtal

mellan svenska staten och Sveriges Industriförbund om handelsprocedurrådet

1 §

Svenska staten och Sveriges Industriförbund åtar sig att i enlighet med detta avtal gemensamt driva ett organ för handelsprocedurfrågor, kallat handelsprocedurrådet.

2 §

Rådets verksamhet regleras av detta avtal samt genom stadgar, som fastställs av regeringen efter godkännande av Sveriges Industriförbund.

3 §

Rådet skall som centralt organ utarbeta och befordra utarbetandet av lösningar, som innebär förenkling av handelsprocedurer. Med handelsprocedurer förstås de åtgärder, rutiner och formaliteter som är förknippade med insamling, presentation, överföring och behandling av information som är nödvändig i nationell och internationell handel. Rådet skall verka för att sådana lösningar kommer till användning inom den offentliga förvaltningen och inom näringslivet.

4 §

Rådet skall ledas av en styrelse. Styrelsen skall bestå av åtta ledamöter med fyra suppleanter. Hälften utses av regeringen och hälften av Sveriges Industriförbund. Styrelsen utser inom sig ordförande och vice ordförande.

Till rådet skall höra en rådgivande delegation för handelsprocedurfrågor.

5 §

Hos rådet skall finnas ett kansli.

6 §

Rådets verksamhet skall finansieras av parterna till lika delar.

7 §

Sveriges Industriförbund skall bidra till rådets finansiering genom att tillskjuta lägst 90 000 kronor per statligt budgetår. Härutöver skall Sveriges Industriförbund svara för att näringslivets experter i princip kostnadsfritt deltar i den utredningsverksamhet som är nödvändig för att effektivt driva handelsprocedurarbetet. Denna insats värderas till 100 000 kronor per budgetår.

8 §

Staten åtar sig att medverka i finansieringen av den avtalade verksamheten genom att tillskjuta 190 000 kronor per budgetår. Därjämte

åtar sig staten att tillskjuta ett lika stort belopp som det varmed Industriförbundet, utöver vad i 7 § anges, ökar sitt kontanta bidrag. Statens sammanlagda bidrag skall dock uppgå till högst 250 000 kronor per budgetår.

9 §

Upphör avtalet att gälla, delas rådets tillgångar och skulder mellan parterna i proportion till tillskjutna kontantbidrag.

10 §

Tvist om detta avtal avgörs genom skiljedom.

Detta avtal träder i kraft den 1 juli 1975 och gäller till och med den 30 juni 1980.

Senast ett år före avtalsperiodens utgång skall parterna inleda överläggningar om förlängning av avtalet.

För	För
svenska staten	Sveriges Industriförbund

KUNGL. BOKTR. STOCKHOLM 1975 750162